

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2246/2019
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... – Република ..., чији је пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 958/19 од 26.02.2019. године, у седници већа одржаној 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 958/19 од 26.02.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 958/19 од 26.02.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Пазару П 52/17 од 08.11.2018. године одбачен је као неблаговремен предлог тужиоца за доношење допунске пресуде.

Апелациони суд у Крагујевцу је решењем Гж 958/19 од 26.02.2019. године одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио првостепено решење.

Против другостепеног решења тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. О дозвољености и основаности ревизије из става 1. тачка 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2. наведеног члана).

У конкретном случају, ревизијом се оспорава решење којим је правноснажно одбачен као неблаговремен предлог за доношење допунске пресуде. У питању је процесно решење поводом ког се не може изјавити посебна ревизија, јер се ревизија из члана 404. ЗПП може изјавити само због погрешне примене материјалног права.

Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке применом члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Решење другостепеног суда којим је одлучено о предлогу за доношење допунске пресуде, није решење из наведене законске одредбе, те је овај суд примењујући наведене законске одредбе, као и одредбу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић